

Oceněná sestra: V práci zdravotníků se kloubí odbornost s posláním

Moje práce je cesta, která se skládá z různých každodenních střípků, které vás těší, někdy zklamou a mrzí, ale vždy v určitém směru motivují, posunují, a tím dávají smysl naší práci, říká dětská sestra z Nemocnice Jihlava Simona Hájková, která v březnu získala Cenu města Jihlavy.

■ Veronika Dawidowicz

Kdy jste zjistila, že se jako zdravotní sestra chcete zaměřit na dětské pacienty?

Bylo to při rozhodování, které čeká všechny žáky devátých tříd, tedy v době, kdy vlastně ještě moc „netušíme“, kdo jsme a co opravdu chceme.

Věděla jsem, že bych ráda pracovala s dětmi, to pro mě bylo zásadní, a tak mě konečně rozhodování bylo mezi učitelkou v mateřské škole nebo dětskou sestrou.

A co nakonec rozhodlo o vašem výběru?

Vzhledem k tomu, že nemám hudební nadání a nikdo by si nepřál, abych učila děti zpívat, bylo rozhodnuto. (smích)

Nejbližší Střední zdravotnická škola s vypsaným studijním oborem dětská sestra byla v Brně nebo v Jihlavě. Bydlela jsem tehdy v Náměšti nad Oslovou a doba dospívání s sebou nese své. Chtěla jsem se trochu osamostatnit, jít na internát, který bych v Brně nedostala, a tak vyhrála Jihlava. Nyní už vím, že to bylo jedno z mých nejlepších rozhodnutí, nejenom profesně, ale i v osobním životě.

Zvažovala jste někdy i jiný obor?

Lhala bych, kdybych řekla, že jsem v určitých chvílích o změně nepřemýšlela. V roce 2019 jsem se rozhodla opustit pozici vrchní sestry a od té doby působím jako vyučující na Katedře zdravotnických studií Vysoké školy polytechnické Jihlava, kde vyučuji ošetrovatelskou péči v pediatrii a neonatologii. Je to pro mě další a velmi zajímavá zkušenost, které si cením.

Profesi dětské sestry a dětské oddělení Nemocnice Jihlava jsem neopus-

SIMONA HÁJKOVÁ se mimo jiné zasloužila o to, aby na dětském oddělení bylo prostředí pro maminky s dětmi příjemnější a jejich pozitivní reakce jsou pro ni největší odměnou.

tila, ani bych nemohla. Na zkrácený úvazek zůstávám na oddělení novorozenecké JIP a jsem za to ráda.

Myslíte si, že být zdravotníkem je posláním?

Práce zdravotníků je velmi náročná a určitě se v ní kloubí odbornost s posláním. Vztah k lidem, empatie a pomoc druhým jsou vlastnosti, které nás ovlivňují už při výběru naší profese.

Co vás na vaší práci nejvíc naplňuje?

Nedá se přesně vyjádřit co nejvíce. Uzdravení a navrácení nemocných dětí do běžného života je cílem a součástí naší práce. Je to cesta, která se skládá z různých každodenních střípků, které vás těší, někdy zklamou a mrzí, ale vždy v určitém směru motivují, posunují, a tím dávají smysl naší práci.

Počínaje akutními stavy a záchranou života až po denní radostné chvíle, jako je první kontakt mámy s novorozencem. Děti, které přijímáte ve špatném stavu a v další službě se už na vás usmívají a začínají rošťáčit. Fotky, které nám rodiče posílají, nebo se za námi zastaví a my vidíme, jak se dětem daří, jak rostou.

Chtěla jste s tím někdy, jak se říká lidově, seknout?

Ano. Nikdy se to netýkalo péče o děti a jejich rodiče, ale byly chvíle, kdy jsem s pozicí staniční sestry i vrchní sestry chtěla „seknout“. A jsem ráda, že jsem to v té dané chvíli neudělala.

Na kterou z věcí, které se vám v jihlavské nemocnici podařilo změnit, jste nejvíce pyšná?

Slovo pyšná bych nepoužila, tak to necítím. Ale těší mě, že dlouhodobá snaha o lepší prostředí dětského oddělení pro malé pacienty, jejich rodiče a také personál měla a má svůj význam. Vnímám to v každodenní práci, kdy maminky nebo děti pozitivně reagují na prostředí, na pokoj, na hračky i ve chvíli, kdy jsou přijímány, do nemocnice a mají obavy z toho, co přijde. A to je ono, vnímám to, nemusí nic říkat.

Co byste si přála ještě v budoucnu změnit?

Ještě chybí dokončit čtyři pokoje pro děti, sesternu a pracovny. Přála bych si, aby časem došlo na kompletní rekonstrukci dětského oddělení jako celku, aby se vše nemuselo řešit z darů kousek po kousku a čekat, až se nastrodá částka. Byla bych ráda,

Cena města Jihlavy

■ Simona Hájková obdržela Cenu města Jihlavy za dlouhodobou a systematickou mimořádnou činnost spočívající ve zlepšování prostředí dětského oddělení.

■ Do Nemocnice Jihlava nastoupila v roce 1988, postupně zastávala funkce dětské sestry, staniční sestry oddělení JIP novorozenci a v roce 2008 byla jmenována vrchní sestrou dětského oddělení. V roce 2014 obdržela prestižní cenu Sestra roku.

■ Nad rámec své práce Simona Hájková organizovala charitativní akce, komunikovala s dárci a sponzory, nadacemi, ale i řemeslníky a designéry interiérů. Výstupem tohoto úsilí od roku 2008 jsou více než čtyři miliony korun získaných pro dětské oddělení od více než 100 dárců, za což bylo doposud předěláno 17 dětských pokojů, tři vyšetřovny a tři ambulance tak, aby se malí pacienti i jejich doprovod v nemocničním prostředí cítili co nejlépe. V tuto chvíli jsou tak do příjemného a domovu přibližujícího hávu oděny tři čtvrtiny oddělení.

Zdroj: Město Jihlava

kdyby došlo i na zázemí personálu, které na dětském oddělení postrádám. Některé zrekonstruované pokoje už děti využívají dvanáct let a brzy budou zase znovu na radě.

Jak jste reagovala, když jste zjistila, že jste získala Cenu města Jihlavy, a co to pro vás znamená?

Se vši pokorou k ocenění musím upřímně sdělit, že se mi v současné pandemické situaci nepřijímá zrovna lehké a určitě nemusím vysvětlovat proč.

Znamená pro mne poděkování, kterého si velmi vážím. O to víc, že ocenění vnímám jako poděkování pro všechny, kteří jakkoliv pomáhali a podporovali naše charitativní aktivity, realizovali vlastní akce pro podporu dětského oddělení NJ nebo přispěli finančním darem. Byly to roky práce i zábavy. Vždy jsem měla podporu rodiny, vedení i celého týmu dětského oddělení a nikdy jsem na to nebyla sama.

Foto: archiv SH